

Posudek oponenta diplomové práce:

Bc. Kateřina Lahodová, Galerie MXM

Předložená diplomová práce zpracovává vznik a činnost významné umělecké instituce, která hrála ve své době výraznou roli ve vývoji českého umění a ve vztazích místní umělecké komunity v letech bezprostředně následujících svržení totality v roce 1989. Ideály a činnost galerie odrážely nejen estetickou kvalitu a specifiku vývoje umění 80. a 90. let, ale i kulturně politickou atmosféru v zemi včetně situace umělecké komunity. Ta si byla nucena budovat názor na dosud neaktuální stránky umění, jako byly umělecký trh či sociální role umění.

Zpracování tématu se vyznačuje především důkladností heuristické práce, a to jak prostřednictvím studia dostupné literatury, tak i rozhovorů s některými z umělců a teoretiků, kteří se bezprostředně podíleli na činnosti galerie. Formální skladba práce má svou logiku, práce přehledně informuje o historii této instituce, o jejím vzniku a ambicích zakladatele Tomáše Procházky, o jednotlivých výstavách i o názorech osobností které bezprostředně ovlivňovali ideály i konkrétní činnost galerie. Cenou součástí práce jsou přiložené rozhovory (ilustrativní i postojem mluvčích) s vybranými osobnostmi přinášející osobní zkušenosti o dění v MXM.

Práce je psána dobrou češtinou, narušenou jen občasnými překlepy (zejména v rozhovorech). V několika případech je uvedeno nesprávné křestní jméno. Jistým nedostatkem práce je to, že jí chybí kritická a externí dimenze. Práce je koncipovaná jako podrobný soubor událostí a názorů protagonistů zkoumané instituce. Pohledu na galerii MXM a zhodnocení jejího významu pro vývoj českého umění, by prospělo, kdyby diplomantka zasadila své téma do širšího dobového rámce tvorby prezentované i v jiných galeriích a jinými kurátory, ne snad pro detailní srovnání, ale pro kontext, který by událostem v MXM a výpovědím protagonistů poskytl názorovou plasticitu.

Stejně jako ve většině studentských prací, které jsem v poslední době posuzoval, i v tomto případě se autorka vyhýbá uplatnění vlastního názoru a soudům, které by vyplývaly z poučeného osobního zaujetí. Domnívám se, že bez osobního vztahu nelze adekvátně hodnotit a verbalizovat ani smysl jednotlivých uměleckých děl, ani aktivit spojených s uměleckým provozem. Tento rys však spadá na vrub spíše současné pedagogické strategie než na úkor diplomantky. (Po absolvování upadnou pak někteří autoři do opačného extrému.)

Předloženou práci pokládám za dílo plně opravňující studentku k obhajobě a k získání akademického titulu magistra a navrhuji hodnotit ji známkou velmi dobře.

PhDr. Ludvík Hlaváček, oponent předložené práce

V Praze, 30. 8. 2017